

Geschillenkamer is niet bevoegd om te oordelen over verschil in behandeling tussen federale integratietegemoetkoming voor personen met een handicap en Vlaams zorgbudget voor ouderen met een zorgnood

Situatie

De indienster van de klacht meent dat er een verschil in behandeling is op grond van leeftijd tussen personen met een handicap die voor hun 65 jaar een tegemoetkoming aanvroegen en personen die dit later deden. Wie voor de leeftijd van 65 jaar de aanvraag doet, komt in de federale regeling over de integratietegemoetkoming terecht. Die blijft behouden na 65 jaar, en sinds een wetwijziging van 7 januari 2021 wordt het inkomen van de partner niet meegeteld in de toekenning van het vervangingsinkomen vanuit de federale overheid.

Wie na de leeftijd van 65 jaar een aanvraag doet, valt onder de tegemoetkoming hulp aan bejaarden (nu: het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood). Die valt onder de Vlaamse bevoegdheden, en voor de toekenning ervan wordt het inkomen van de partner wel meegeteld.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer moet in deze zaak beslissen of zij bevoegd is om te oordelen over het verschil in de behandeling tussen enerzijds personen die een federale integratietegemoetkoming voor personen met een handicap ontvangen, en anderzijds personen die een zorgbudget voor ouderen met een zorgnood ontvangen, uitgekeerd door het Vlaams Agentschap Sociale Bescherming.

De Geschillenkamer is bevoegd om te beoordelen of er sprake is van een discriminatie als vermeld in het [Gelijkekansendecreet](#). Artikel 21 van het Gelijkekansendecreet bepaalt dat een minder gunstige behandeling die zelf rechtstreeks voortvloeit uit een decreet, niet kan leiden tot de vaststelling van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet. Dit artikel is volgens de parlementaire voorbereiding bedoeld om te vermijden dat elke instantie voor iedere decretale regelgeving kan nagaan of die verenigbaar is met het verbod op discriminatie in het Gelijkekansendecreet. Dit zou namelijk leiden tot een grote rechtsonzekerheid.

Hieruit volgt dat de Geschillenkamer niet bevoegd is om zich uit te spreken over een mogelijke discriminatie die rechtstreeks voortvloeit uit een decreet.

Samenvatting

Oordeel 2024-10 van 30/09/2024

Zaak 2024-0017

De minder gunstige behandeling die de indienstverplichting aanklaagt, volgt rechtstreeks uit het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming. Om die reden meent de Geschillenkamer op basis van een voorlopig onderzoek dat zij niet bevoegd is om zich hierover uit te spreken. Ook stelt de Geschillenkamer vast dat deze zaak geen betrekking heeft op de handhaving van het Europees Unierecht.

Oordeel

De Geschillenkamer oordeelt dat ze, overeenkomstig artikel 14 van het [VMRI-decreet](#), niet bevoegd is om te oordelen over deze klacht.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Sarah Schoentjes 0497 05 62 82 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be